

M. F. Pilulae No. XXI. De quibus ager pro dosi septemcapiat.

*Chybur
Balsamus
pulmo-
num.*

Chybur sive sulphur præ cæteris excellens medicamen, verusque balsamus pulmonum audit Paracelso lib. 2. de viribus membrorum cap. XIV.

CAP. IV.

De

Tussi.

*Tussis
quid?*

*Quotus.
plex? Ha-
mida
G
sicca.*

TUSSIS est aëris contentorum que in arteriâ asperâ, in ac per os, cum corporis concussione explosio, à fibrillarum vellicatione procedens. Est autem humida vel sicca: *Humida* est, quando humor pituitosus, sanguineus aut purulentus foras expellitur. *Sicca*, quando magno labore, irrito tamen conatu, nihil excernitur. Si sanguis ejicitur, *Hemopysis* nuncupatur.

Cap.

Causæ tussis humidæ aut externæ aut internæ sunt. Externæ; Forinsecus as-
sumpta, si in asperam arteriam fortè pro-
labantur, tussim excitant. Internæ sunt
humores pituitosi, nunc pro sapore suo
acres, modo salsi vel acidi, nunc blan-
di vel insipidi; Ratione consistentiæ
tenues vel fluidi, modò crassi & viscidi.
Est autem pituita illa acrior à bile & suc-
co pancreatico acrioribus; salsa, si ad-
mixta bilis multo sale lixioso redun-
dans; acida, ex succo pancreatico acidi-
ore; vel si mavis, ex ore chymicorum, bi-
lem alcali & succum pancreaticum sul-
phur sanguinis vocare poteris, nihil e-
nim reipsâ aliud sunt; phlegma verò est
Mercurius. Cave autem putas, me hic
tria prima per se & pura intelligere;
Excrementa eorum indigit, quæ nihil
lominus sunt sal, sulphur & Mercuri-
us, licet perfectionis gradu à prioribus
differant, & benè facies, si vel in statu
fixo, fuso aut volatili consideraveris.
Blanda vel insipida est pituita, si nul-
lum eorum admiscetur vitiolum, tum-
que mole magis peccat; Tenuis verò
vel crassa aut viscida est, quantum ma-
gis vel minus coagulata est: Coagula-
tur autem à spiritu acido, qualem Pa-

racelsus vocat spiritum salis. Libr. von
Tartarischen Kranckheiten cap. 9. San-
guinea, demum, si quis ejicit, vasa pul-
monis aperta dicitur, aut vi aliquâ aut
sanguine acriore: Ulcera verò pulmo-
nis purulentas ejectiones faciunt.

*Causa tussis
siccæ
Externa
& Interna*

Causa tussis siccæ externa est aër vel
potus nimium frigidi, aut alio modo vi-
tiosi, acres vel acidi, assumti. Interna
est pituita valde exsiccata & coagulata
vel in halitus vapore soluta, asperam
arteriam vellicans.

Item dicit Paracelsus, cum libr. para-
miri. 3. de origine morborum ex tartaro
tract. 4. & alibi, tussim ex Tartaro o-
riri scribit. Sive nunc ille coagulatus in
pulmonibus decumbat, sive resolutus
sub formâ liquidâ vel vaporosâ mole-
stus sit.

Curatio.

Curam pro diversitate causarum bre-
viter trado. Si Tussis à rebus forinse-
cus arteriæ fortè illapsis; Paucæ potu-
delinitur. Si humores pituitosi
acidi in causâ sunt: Oculi, cancri ppt.
corallia ppt. Margaritæ ppt. Terra si-
gillat.

gillat. ppt. Corn. Cerv. ppt. foecula
aronis &c. Si salii: Gummata, Ma-
stich. Tragacanth. Flores & tintura
Benzoës, succus liquiritia, pilulæ de Cy-
noglossa &c. Juvant. Insipidi, sed te-
nues, incrassantibus corrigitur:
valent eadem pilulæ de Cynogloss. Sty-
rax calamita, olibanum, myrrha.
Laudanum opiatum. Crassi & vi-
scidi attenuantia, incidentia & ab-
stergentia postulant; Oxymel squil-
liticum, Syrup. de prassio, Helenij,
exeractum helenij, sperma Cete &
spiritum salis Armoniaci. Item com-
positum hâc formulâ.

Rx. Syr. helenij 3*ijj.*

Linctus.

Sal succin. volat.

Antimon. diaphores. ana 3*fl.*

Flor. sal. Armon. gr. xv.

M. F. Linctus ad doses. 4.

Et si materia præparata, per phleg-
magoga evacuanda, ubi cæteris præstat
Agaricus & Mercurius precipitatus al-
bus, sed hic in formâ pilularum. E. gr.
Rec.

Rec. Mercur. præcipit. alb.
Extract. agarici. anaðß,

c. q.s. Elix. propr. Parac.
F. Pilulae pro una Dosi.

Si sanguis acrior, acidis compescitur; valet oxymel squillit. Lapis prunell. spiritus sulphuris &c. Si ulcera aut vasorum ruptio; præ cæteris Balsamus sulphuris anisatus & therebinthinatus laudantur. Sicca tussis ab aëre aut potu frigidis, compressâ sæpius aliquandiu expiratione: à pituitâ coagulatâ sive Tartaro, Tartarum resolventibus, ubi salia volatilia primum locu tenent, curabitur.

Helmontius curam tussis ex vulnerariis præscribit in tract. Custos errans. No. 41. & tract. jus durum viratus No. 62. Laudanum Paracelsi commendat his verbis: Quod autem tusses spectat, patet sanè, licenter opiate quædam operari, atque mandare non solū, ut melius longiusq; aut quietius dormiant; Sed memini, quod assumptum Paracelsi Laudanum, etsi insomnes propter modum tussienti noctes præberet; ita tamen tussim pacasse, & copiosa fla-

va,

va, compactaque sputa compescuisse: quod mox nendum in quanto, sint immunita: verum etiam in sputa mucosa subpallida, ac dein in alba sint mutata. Potissimum etiam quod manè, per vomitum rediens opiatum serò assumtum, testaretur suspensam tussim, simulque generationem icreatuum, copiâ & colorc horridorum stetisse.

CAP. V.

De

PHTISI.

PHYSIS est vel universalis vel particularis: universalis, quæ totius corporis consumptio fit; Particularis, quæ membra unius. Paracels. tract. vom sehvienen oder schvind. subt. pag. m. 553. libr. v. paragraph. pag. m. 460. & 461. Phtis in non solum pulmonis, sed & aliarum partium morbum dicit; licet frequentius in pulmonibus oriatur, indeq; totius corporis

*Phtisis u.
niversalis
& parti-
cularis.*

text.